

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 367) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1157).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 345) samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 127 af 9. April 1938 om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 401).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærhø): Herved skal jeg tillade mig at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 127 af 9. April 1938 om en midlertidig Sukkerordning til hurtig og velvillig Behandling.

Lovforslaget, der nu foreligger vedtaget af det andet høje Ting, gaar ud paa at opretholde Sukkerordningen for Aaret 1939—1940 efter ganske samme Betingelser og Principper, som ligger til Grund for den gældende Lov.

Om Lovforslaget har der paa sædvanlig Maade været forhandlet med Overbestyrelsen for De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger og Sukkerfabrikkerne. Medens Sukkerroeuudbyttet pr. Tønde Land i det forløbne Aar har ligget over Normalen, har Sukkerudbyttet af Roerne været daarligere end normalt, og den lave Sukkerprocent har bevirket, at Overskudsbeholdningen af Sukker fra sidste Aar er nedbragt noget.

Ved den gældende Sukkerlov blev Afregningsprisen for Sukkerroer forhøjet fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner — en Forhøjelse, der var begrundet i de stigende Produktionsomkostninger og den stigende Arbejds løn. Som Forholdene nu ligger, har man ikke ment, at der var nogen Begrundelse for i Aar at forhøje Prisen, og der foreslaas altsaa ikke Ændringer i denne Henseende.

Under de førnævnte Forhandlinger med Roedyrkerne er det af disse blevet fremhævet, at Dyrkernes Tantième paa Grund af det mindre Sukkerindhold vilde gaa ned for indeværende Sukkeraar, og man har derfor saavel over for mig som over for det i det andet Ting nedsatte Udvalg fremsat Ønske om, at der af Sukkerfonden skulde ydes Sukkerroedyrkerne nogen Erstatning for det saaledes synkende Tantiémebeløb. Med Hensyn til Tantièmen ligger Forholdet jo saaledes, at Sukkerroedyrkerne efter den indgaaede Aftale kan faa indtil 30 Øre pr. Dobbeltcentner i Tantième af Sukkerprisens Overskud, efter at Fabrikernes Aktiekapital er forrentet med 5 pCt. Det er forstaaeligt, at Roedyrkerne, som gennem en Række gode Aar har faaet fuld Tantième, altsaa de 30 Øre pr. Dobbeltcentner, nu er skuffede over, at det svigtende Sukkerindhold i Roerne har medført, at de ikke opnaar fuld Tantième. Jeg maa i denne Forbindelse oplyse, at man, selv om der ikke i Øjeblikket kan siges noget ganske bestemt herom, regner med, at Sukkerroedyrkerne i Aar faar en Tantième paa omkring 15 Øre. Et Mindretal i det andet høje Ting har ønsket, at Sukkerroedyrkerne skulde imødekommes, men ved Overvejelserne af dette Spørgsmaal maa det erindres, at Tantièmen er en Del af Virksomhedens Overskud og ikke noget fast Beløb. Hertil kommer, at Sukkerfabrikkerne har protesteret imod, at Sukkerfonden anvendes til Fordel for Dyrkerne. Jeg henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa den Skrivelse fra De danske Sukkerfabrikker, der findes